

[Holstein.]

peret, saaledes som Demokratiet af 1909? Oh, jeg kender det brede Demokrati, dets Navn er alt for ofte Tartuffe.

Jeg vender mig saa til den højtærede Udenrigsministers lige saa tendentiøse, ja, endnu mere tendentiøse Fremstilling af det danske Militærberedskabs Opgaver og Virksomhed og Betydning under Krigen. Han sammenfattede i sin sidste Tale dette Militærberedskab i nogle ganske faa malende Sætninger: „et upartisk Vagthold, baade i Bælterne og andre Steder i vore Farvande og ved vore Grænser. Dette er den traditionelle danske Politik, den Politik, der blev ført i Krigens Aar.“ Et „Vagthold“! Maa jeg minde om, at det var et Vagthold til flere Hundrede Millioner Kroner. „Et Vagthold uden kampmæssig Værdi“, siger den højtærede Udenrigsminister, „uden Evne til kampmæssigt at kunne sættes ind med Styrke mod den ene eller den anden Modstander“. At Danmarks Militærvæsen var saaledes, saavel som hvilke Opgaver det kunde magte, lykkedes det i 1914 at gøre England og Tyskland klart, samt at „skabe Tillid til, at det ikke vilde blive sat ind krigsmæssigt paa nogen af de to kæmpende Parters Side“. Jeg citerer, det er ordret Citat. Saaledes skildrer den højtærede tidligere Forsvarsminister under Krigen det danske Forsvarsberedskab, dets Opgaver og Muligheder i Krigsaarene.

Fremstillingen er ikke alene forvrænget og misvisende fra A til Z, den er paa et Hovedpunkt af en saadan Beskaffenhed, at man ikke kan undgaa at rejse det Spørgsmaal, om den virkelig kan være fremsat *bona fide*. Det lykkedes at skabe Tillid til, at det danske Forsvarsberedskab ikke vilde blive sat krigsmæssigt ind paa nogen af de to kæmpende Parters Side! Den højtærede Udenrigsminister kredser om Gerningsstedet som en Vagtkorpsinspektør, der har begaaet en grov forsvarskampmæssig Forseelse, men hans Redegørelse for vor Militærpolitik Vilkaar og Opgaver er virkelig en saa forvansket Fremstilling af Fakta, at den bør imødegaaes. Han er nemlig i Virkeligheden ganske ude af Stand til at dokumentere, at vort Militærberedskab under Krigen ikke vilde eller kunde faa forsvarskampmæssige Opgaver, og at

Militærberedskabets Indskriden ikke vilde blive rettet mod den ene eller den anden af de krigsførende Parter.

For at vise, i hvilken Grad denne Fremstilling er tendentiøs og kan staa som Fortilfælde og som symptomatisk Tegn paa, hvorledes Agitationen for dette Afrustningsforslag, naar vi skal til Valg — Folketingsvalg eller Folkeafstemning, hvis det skulde lykkes at gennemføre det —, vil blive ført, maa jeg maaske begynde med at minde den højtærede Udenrigsminister om — ja, han har jo i øvrigt en god Hukommelse, og jeg nærer ikke Tvivl om, at hvad den højtærede Udenrigsminister og tidligere Forsvarsminister oplevede i Verdenskrigens første Aar, ja, overhovedet, at vi fik den Verdenskrig, vi fik, har, set paa Baggrund af hans tidligere Vurdering af Verdensudviklingen og de storpolitiske Forhold i Europa, præget sig uudsletteligt i hans Erindring — maa jeg maaske minde om de to væsentlige Aktstykker ved Krigen Udbrud, afgivet af den højtærede Regering, det ene Instruks til den danske Gesandt fra Udenrigsministeren, det andet Instruks til Hærens og Flaadens Befalingsmænd. Instruksen til Gesandtskabet lød paa, at Gesanden skulde forsikre den tyske Udenrigsminister, den tyske Regering om, at Danmark under ingen Omstændigheder vilde tage Parti mod Tyskland, vilde gaa imod Tyskland, „under ingen Omstændigheder“. Og Militærinstruksen, der findes paa Side 123 i Beretningen, viser — for dem, der vil se i hvert Fald — dette ene — jeg skal i øvrigt indrømme, at den er saa forførende uklar, at man til Himlen maa haabe, at det ikke bliver den højtærede Udenrigsminister, der, næste Gang det gaar løs og vi faar Verdenskrig og Østersøkrig for Alvor, skal være den ansvarlige Forsvarsminister og give Instruks til Hærens øverste Befalingsmænd —, den viser klart og tydeligt, at Skibscheferne havde Adgang til, „naar de blev angrebet, selv om ingen Krigserklæring var kommet til deres Kundskab, at forsvare sig til det yderste“. I første Del af Instruksen staar der, at „ved eventuelle Neutralitetskrænkelser, saavel naar disse skønnes tilsigtede, som hvis de synes tilfældige, skal Regeringens For-